

Mekanikens Mysterier; men det havde dengang bare været en forelsket Kvindes Lune, et Udslag af hendes urolige Trang til at følge Per paa alle hans Veje, og Tilegnelsens Vanskeligheder havde ogsaa temmelig hurtig faaet hende til at opgive Forsøget. Nu kastede hun sig paany og med hele sin semitiske Energi over Studiet af Naturvidenskaberne. Det blev hende klart, at uden et grundigt Kendskab til disse manglede man den nødvendige Forudsætning for at forstaa det moderne Samfund og Lovene for dets Udvikling. Paa hendes Bord, der før havde været oversvømmet af skønliterære Værker, og hvor Enevoldsens „Skabelsen“ som oftest havde ligget opslaaet (med Digterens Billede gemt mellem Bladene), var der nu fuldt af Lærebøger i Fysik, Geometri, Dynamik; og i sine Breve til Per aflagde hun nøjagtig Regnskab over sin Fremgang og søgte hans Raad og Vejledning.

Forholdet imellem dem var saaledes paa engang bleven vendt om. Jakobe, der hidtil havde betragtet sig selv som den aandeligt overlegne, hvis lidt pinlige Pligt det var at staa sin umyndige Forlovede bi ved at hjælpe paa hans forsømte Udvikling, var pludselig bleven Eleven, der trængte til hans Bistand og Overbærenhed. Ligesom i sin Forelskelses første Dage havde hun ti Gange i Døgnet Pennen i Haand for at skrive til ham, undertiden blot for at nedkaste en eneste Linje, enten et Udbrud af Glæde over den pludselige Forstaaelse af en vanskelig geometrisk Opgave eller et Suk af Sorg over ikke at have ham hos sig, naar hun trængte til hans Hjælp.

Endnu havde nemlig Kærligheden en større Part i hendes Iver, end hun rigtig selv vidste af. Alt, hvad der hændte hende i Dagens Løb, selv den